

Knebel, den 22. December 2000

Ebeltoft Kommune

Planafdelingen
Lundbergsvej 2
8400 Ebeltoft

Kommentar til kommuneplantillæg nr. 8, Detailhandel

Ebeltoft kommune har den 26. Oktober 2000 vedtaget et forslag til tillæg til kommuneplanen, som drejer sig om kommunens detailhandel.

Bestyrelsen for Borgerforeningen Mols har på sit møde den 18. December 2000 drøftet forslaget og har følgende bemærkninger:

Planlæg for kommunens landdistrikter - ikke imod.

Antallet af dagligvarebutikker i kommunens landdistrikter er på 30 år faldet fra 89 til 25 i 1998. Siden er i hvert fald købmanden i Esby lukket, så der nu kun er én dagligvarebutik tilbage på Helgenæs: Brugsen i Kongsgårde.

På trods af, at der er flere dagligvarebutikker udenfor Ebeltoft by, ligger 70% af butiksarealet i Ebeltoft. Vi ved det selvfølgelig godt: Alle de store ligger i Ebeltoft. Det kan ikke være anderledes.

Tilsvarende er antallet af udvalgsvarebutikker steget fra 6 til 11, men gad vide om det ikke drejer sig om keramikbutikker eller anden turisthandel, og ikke udvalgsvarer, som bruges af de fastboende?

Hermed er det også slået fast med syvtommersøm: Udenfor Ebeltoft by drejer det sig om at fremme etableringen af butikker eller i det mindste bevare dem der er,- ikke at begrænse.

Det er dem, der har det sværest, der rammes hårdest, når den sidste købmand lukker. Dem der har de dårligste transportmuligheder: De ældre, de syge, dem uden bil.

Fasthold butikkerne på Mols og Helgenæs.

Byrådet udtrykker i planens indledning, at det er vigtigt at bevare den nuværende, lokale detailhandelsstruktur, men det viser sig at være spildte Guds ord på Balle-Lars: Resten af planen handler om at regulere og begrænse, hvilket desværre kun er påkrævet i Ebeltoft By.

Planen drukner i alle de aktuelle problemer der er med detailhandelens lokalisering i Ebeltoft.

Hvordan vil kommunen sørge for, at detailhandelen i landdistrikterne overlever?

Det er ikke nok at satse på, at bevare de butikker der er, for så kan det vel kun gå tilbage.

Der må satses på nyetablering.

Hvis slagter Kruse i dag søgte om at etablere sig i Tved, skulle han så ikke have lov til det?

Selvfølgelig skulle betingelser fastlægges i en lokalplan, men hvorfor skal man helt afvise det?

For Mols Helgenæs mangler der fuldstændig en strategi for, hvorledes man kan bevare og fremme butiksstrukturen som for eksempel:

- Forslag til at iværksætte en "Køb-lokalt-kampagne". Hvordan skal den gribes an? Hvordan skal den finansieres?
- Forslag til en tilskudsordning for etablering og drift af dagligvarebutikker. Hvor kan den opnås og hvordan skal den finansieres? Skal den finansieres af det offentlige?
- Begrænsning af butiksudbygningen i Ebeltoft med henvisning til placeringsmuligheder i de mindre byer. Planen giver mulighed for 12.000 m² i Ebeltoft mod kun 2.000 m² i resten af kommunen. Det vil yderligere trække handelsstrukturen skæv. Det er vel ikke kun en fordel at skærpe konkurrencen yderligere i Ebeltoft. Nogen må vel også her blive Sorte-Per?
- Forslag til særlige transportmuligheder. Offentlige eller private. Kunder hen til butikken eller varer hen til kunderne. Kirkebilen til købmanden. Hvorfor sørger man for at de ældre kan komme i kirke, når man ikke sørger for, at de kan købe brød og mælk?
- Forslag til særlige etableringsbetingelser: Hvis en butikskæde vil bygge 3.000 m² kan den få tilladelse til at bygge 2.500 m² i Ebeltoft, hvis den samtidig bygger 500 m² i Dejret, eller hvor der nu er størst behov. En lignende strategi har været anvendt af Ebeltoft Boligselskab med succes.
- Forslag til anvendelse af internettet til fremme af den lokale handel. Annoncering. Bestilling af varer. Samkøring. Samordning. Fælleskøb.

Konkrete kritikpunkter til planen.

Udenfor et udpeget område i Knebel kan der ifølge planen kun etableres butikker, som betjener den enkelte landsby. Ser man på de få butikker, der har overlevet til i dag, dækker de et meget større opland. Brugsen i Kongsgård dækker hele Helgenæs og brugsen i Tved dækker mindst hele Tved sogn. Den angivne begrænsning gør en nyetablering illusorisk.

I Knebel er der udpeget et område som omfatter den nordlige del af bygaden fra Molsskolen til Hjulgårdsvej. Her er det ifølge planen tilladt at anlægge butikker på op til 3.000 m².

Indenfor området findes der ikke en grund, hvor der kan bygges 3.000 m² for slet ikke at tale om at finde plads til parkering. Altså helt uden hold i virkeligheden.

Og hvorfor skal en butik ligge i den nordlige del af bygaden, hvis en forretningsdrivende tror der er bedre omsætningsmuligheder i den sydlige del?

I alt må der i planperioden kun etableres 2.000 m² butiksareal i Knebel, Tirstrup og Balle tilsammen. Det vil sige, at en stor butik i Tirstrup vil forhindre en tilsvarende i Knebel. Hvad har det med hinanden at gøre?

Det ville have været en fordel, hvis planen havde indeholdt en historisk, geografisk registrering af åbnede og lukkede butikker i hele kommunen i en periode på 20-30 år samt deres størrelse. Det ville have givet et klart fingerpeg om, hvor problemerne er, og hvilken karakter de har.

Det er utilfredsstillende og misvisende at kortgrundlaget i planen er så forældet.

Borgerforeningen Mols håber at man ved revision af planen vil tage landdistrikternes detailhandelsproblemer alvorligt og give dem en mere central placering.

Med venlig hilsen

på bestyrelsens vegne

Leif Johannessen